

عنوان مقاله:

ساخت و اعتبار یابی مقیاس اهمالکاری دینی مبتنی بر آموزه های عملی اسلام

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم انسانی و حکمت اسلامی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حمداله جایروند - استادیار، گروه روانشناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

علی قاسمی - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، آبدانان، ایران

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر با هدف آماده سازی مقیاس اهمالکاری دینی مبتنی بر آموزه های عملی دین اسلام یعنی فروع دین انجام شد. جامعه آماری شامل کارمندان زن و مرد ادارات شهرستان آبدانان و حومه بود و با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس تعداد ۲۵۰ نفر انتخاب شدند. ابزار پژوهش مقیاس دینداری خدایاری نسخه ۴۰ سوالی بود. روش تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از ضرایب پایایی، تحلیل عاملی کتشافی و تحلیل عاملی تاییدی انجام شد. ابتدا پایای مقیاس اهمالکاری دینی با مجموعه ۵۰ سوال با استفاده از آزمونهای سنجش پایایی نظیر آزمون های آلفای کرونباخ، اسپیرمن-براون و همچنین آزمون دو نیمه سازی گاتمن مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که مقیاس تدوین شده برای سنجش اهمال کاری مذهبی دارای پایایی و روایی لازم می باشد بطوری که آلفای کرونباخ برابر ۰/۷۵۵، ضریب اسپیرمن-براون برابر ۰/۷۸۴ و ضریب دونیمه سازی گاتمن برابر ۰/۷۹۳ بدست آمد و ضریب همبستگی مقیاس اهمال کاری دینی با مقیاس دینداری ۰/۶۳ و معنادار بدست آمد. همچنین نتایج تحلیل عاملی نشان داد که مقیاس بدست آمده از ۲۹ سوال و ۸ عامل تشکیل شده است و این ۸ عامل جمعا ۹۵ درصد از واریانس کل را تبیین می نمایند.

کلمات کلیدی:

اهمالکاری دینی، آموزه های عملی مذهبی، روایی و اعتبار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1381294>

